

Publicerad 2016-02-14 17:15 av Wilhemona Rosa

Samtal om livet.

En gång låg jag i en park.

Känslan, äntligen bra.

Lätta suckar som jag inbillar mig smeker gräset och får det att röra sig i takt till min för en gångs skull melankoli- och ångestfria figur.

En paus, äntligen en paus.

Tankar som vanligtvis vilar tungt i bröstet har letat sig upp till trädkronorna.

De ler åt mig.

Det duggar lite. Konstigt när det inte finns några moln.

Tankarna virvlar till lite, oroligheter.

Det finns inga moln på himlen.

Drygt en meter från mig kräks någon rödvin.

Det var hånleenden, regnet var magsaft.

~~Det här måste vara en metafor tänker jag, och ligger kvar.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Wilhemona Rosa med Poeter.se id #59064 innehar upphovsrätten